



Ποιος (και γιατί) έκαψε τα τζαμιά;

δεν αντέχω άλλο...κωλόμπαρα, νυχτερινά κέντρα, σωματεμπορία...μαφία παντού στην Καλλιθέα...

όχι βρε παιδάκι μου, αυτοί δεν μας πειράζουν, το εγκληματικό κεφάλαιο τόσα χρόνια μας ταΐζει και θα μας βγάλει και απ' την κρίση. Το θέμα είναι να μην γίνει ο ξενώνας μεταναστών.



Λένε ότι το πρόβλημα στις γειτονιές μας είναι το “έγκλημα” κι οι “λαθρομετανάστες”. Πολύ ωραίο και αποπροσανατολιστικό το ζητημάκι τους! Αυτοί όμως που το λένε, ποιοι είναι; Και γιατί το λένε; Γιατί δε λένε “το πρόβλημα στις γειτονιές μας είναι η αδιαφορία για το διπλανό μας, η ρουφιανιά, το νταβατζιλίκι, η μαφία, η βία στην καθημερινότητα, η πειθαρχηση στη δουλειά;”

Μήπως τελικά αυτοί που δεν σταματούν να ανακαλύπτουν “προβλήματα” στις γειτονιές μας είναι οι ίδιοι που αποτελούν το πραγματικό πρόβλημα; Η προκήρυξη που κρατάτε στα χέρια σας υποστηρίζει αυτό ακριβώς: ότι το πρόβλημά μας είναι οι ρατσιστές, ο κρατικός μηχανισμός καταστολής και τα οικονομικά συμφέροντα που παράγουν εμπόλεμες κοινωνικές σχέσεις στις γειτονιές μας και παντού. Τα δυο καμμένα τζαμιά του τελευταίου μήνα στην Καλλιθέα και τα όσα εξελίσσονταν ταυτόχρονα στις γειτονιές μας, αλλά και γενικότερα στην Αθήνα, είναι καμπανάκι συναγερμού: η ελληνική κοινωνία κατρακυλά πια εμφανώς στη βαρβαρότητα. Ένας φασισμός χωρίς σβάστικα εγκαθιδρύεται δίχως πολλές αντιστάσεις. Κι αυτή είναι μια εξέλιξη που αργά ή γρήγορα θα την πληρώσουμε όλοι μας.

>> προκήρυξη Νο 8 της αντιφασιστικής συνέλευσης **autonome antifa**, Ιούλιος 2011



για επικοινωνία: autonome.antifa@yahoo.com

1. Τα γεγονότα στην Καλλιθέα το Μοσχάτο και τον Ταύρο

Τα γεγονότα για τα οποία θα θέλαμε να μιλήσουμε έχουν ως εξής: Μέσα στο Μάη που μας πέρασε, ο δήμαρχος Μοσχάτου-Ταύρου, Ανδρέας Ευθυμίου, “αποκάλυψε στο λαό του Μοσχάτου, του Ταύρου και της Καλλιθέας” ότι το ανάληγτο κράτος σκόπευε να κατασκευάσει έναν “ξενώνα φιλοξενίας μεταναστών” σε ξενοδοχείο του Μοσχάτου και δύο ακόμη σε ξενοδοχεία της Καλλιθέας. Ο δήμαρχος δεν έμεινε στις αποκαλύψεις, αλλά έβαλε και σκοπό να “παλέψει μαζί με το λαό” ενάντια στην εισβολή των αλλοθρήσκων. Έγραψε μια επιστολή στους αρμόδιους όπου απειλούσε με “ιδιαίτερα σκληρές αντιδράσεις των πολιτών και της δημοτικής αρχής” εάν η κυβέρνηση προχωρήσει την διαδικασία κατασκευής των ξενώνων. Επίσης ανακάλυψε από κάπου μια κάποια “επιτροπή κατοίκων” και την έβαλε να κάνει και συγκέντρωση ενάντια στην κατασκευή των “ξενώνων”.

Όλα καλά λοιπόν, τσίπινε ο δήμαρχος, συγκεντρώθηκαν οι ρατσιστές, είπανε όλοι μαζί τις μπουρδες τους και το ανάληγτο κράτος υποχώρησε! Ξενώνας δεν θα γίνει, μπορούμε όλοι να κοιμόμαστε ήσυχοι. Μόνο που εν τω μεταξύ, κάποιοι “άγνωστοι” έκαναν κι αυτοί τη δουλειά τους: τον ίδιο μήνα που εξελισσόταν ο “αγώνας” της δημοτικής αρχής και των ρατσιστών, δύο τζαμιά της Καλλιθέας κήκαν έπειτα από νυχτερινές καταδρομικές επιθέσεις. Μάλιστα το ένα από τα δύο, την ώρα της επίθεσης, είχε ανθρώπους μέσα.

Μπορούμε λοιπόν να κοιμόμαστε ήσυχοι! Τώρα όχι μόνο δεν θα έχουμε τον ξενώνα των μεταναστών να... (αλήθεια τι διάολο θα μας έκανε ο ξενώνας των μεταναστών;), αλλά θα έχουμε κι ένα τοπικό παράρτημα της ελληνικής Κου Κλουξ Κλαν που έχει δοκιμάσει επιτυχημένα τις δυνάμεις του σε νυχτερινές δολοφονικές επιθέσεις και συνε-

πώς... μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλειά μας! Μάλιστα αυτό το παράρτημα δεν ασχολείται με “ξενώνες”, αλλά με τους ήδη υπάρχοντες μουσουλμάνους μετανάστες εργάτες και τη ζωή τους.

Εξάισια! Γιατί αυτές είναι και δουλειές για το μέλλον. Οι ίδιες δουλειές με αυτές που εξελίσσονται εδώ και χρόνια στο κέντρο της Αθήνας και τον “πολύπαθο Άγιο Παντελεήμονα”. Κοιτάξτε να δείτε ομοιότητες: Κατ' αρχήν τα δύο καμμένα τζαμιά, οι επιστολές του δημάρχου “προς το λαό”, οι ρατσιστικές συγκεντρώσεις και επιθέσεις είναι “δουλειά” ρατσιστική ενάντια στους μετανάστες στην Καλλιθέα, “δουλειά” δολοφονική ενάντια σε μια υποτιμημένη κοινότητα, “δουλειά” ενάντια στο πιο αδύναμο κομμάτι της εργατικής τάξης. Ακριβώς ό,τι γινόταν αρχικά και στον Άγιο Παντελεήμονα.

Αλλά δεν είναι αυτή η μοναδική ομοιότητα. Γιατί οι γειτονιές μας δεν είναι λουλουδόκηποι. Είναι γειτονιές κοντά στα “μαγαζιά” της Συγγρού, γειτονιές όπου τα οργανωμένα κυκλώματα της σωματεμπορίας αποτελούν σεβαστό κομμάτι της οικονομικής ζωής, γειτονιές όπου μαφιόζικα επεισόδια και επεισοδιάκια χαρακτηρίζουν την καθημερινότητα με λίγα λόγια είναι όντως “ευαίσθητες” οι γειτονιές μας, αν και όχι με τον τρόπο που τόσο αρέσκονται να επισημαίνουν οι δημοτικοί άρχοντες και οι ρατσιστές. Για να το πούμε ευθέως, η άλλη μεγάλη ομοιότητα των γειτονιών μας με τον Άγιο Παντελεήμονα είναι η δράση του εγκληματικού κεφαλαίου. Και για να γίνουμε ακόμη σαφέστεροι, θα χρειαστεί να περιηγηθούμε για λίγο στη σκοτεινή ιστορία του Αγίου Παντελεήμονα.

2. Άγιος Παντελεήμονας: οι γενικές συνθήκες.

Η μεγάλη αρρώστια αυτής της κοινωνίας είναι ότι καταλαβαίνει όλα τα κοινωνικά γεγονότα σαν να μην έχουν ιστορία, σαν να 'ναι αποκλειστικά πλάσματα του παρόντος. Τον Μάη που μας πέρασε, το πογκρόμ που εξελισσόταν επί πέντε μέρες εναντίον των μεταναστών εργατών του κέντρου της πόλης έγινε αντιληπτό ακριβώς με αυτό τον τρόπο και γι' αυτό προκάλεσε έκπληξη. Αλλά το πογκρόμ δεν ήταν μια έμπνευση της στιγμής. Ήταν άλλο ένα γεγονός σε μια μακρά σειρά γεγονότων που φτιάχνουν την ιστορία του κέντρου της πόλης. Αν θέλουμε να περιγράψουμε τα όσα συμβαίνουν και θα συνεχίσουν να συμβαίνουν στο κέντρο της Αθήνας, θα πρέπει να έχουμε υπ' όψη τους παράγοντες που δίνουν τον ρυθμό εκεί. Έχουμε και λέμε λοιπόν:

Πρώτα είναι η τεχνητά παράνομη κατάσταση των μεταναστών εργατών. Οι μετανάστες εργάτες δίχως χαρτιά δεν είναι παράνομοι κατά λάθος. Η παρανομία τους είναι μια στρατηγική επιλογή του ελληνικού κράτους και εδώ που τα λέμε όλων των δυτικών κρατών που υποδέχονται μετανάστες και έχει ημερομηνία γέννησης τις αρχές της δεκαετίας του '70'. Αυτή η στρατηγική επιλογή έχει στόχο τη δημιουργία ενός κομματιού της εργατικής τάξης που ζει και εργάζεται έξω από κάθε νομικό κανονισμό, τη δημιουργία ενός σταθερού ποσοστού των εργατών που βρίσκεται διαρκώς στο έλεος των εργοδοτών και της αστυνομίας. Αν το σκεφτούμε δηλαδή, έχει στόχο την υποτίμηση της εργασίας όλων μας.

Έπειτα είναι ο ρόλος της αστυνομίας. Οι παρανομοποιημένοι μετανάστες εργάτες βρίσκονται στο έλεος των αστυνομικών μηχανισμών και αυτό δεν είναι σχήμα λόγου. Οι αστυνομικοί μηχανισμοί, αμέσως με την άφιξη των πρώτων Αλβανών εργατών δίχως χαρτιά, απέκτησαν δικαιώματα ζωής και θανάτου πάνω σε ένα κομμάτι της εργατικής τάξης. Και πέρασαν τα επόμενα είκοσι χρόνια αποκτώντας νέες εξουσίες και ανακαλύπτοντας νέες μεθόδους πλουτισμού. Απέκτησαν μία κρυφή ζωή που περιστρέφεται γύρω από την εκμετάλλευση των εξουσιών τους πάνω στους μετανάστες εργάτες. Ότι αυτή η κρυφή ζωή έρχεται από καιρό σε καιρό στην επικαιρότητα κάτω από την ταμπέλα “διαφθορά” δεν πρέπει να μας μπερδεύει: αν βάλουμε κάτω όλες τις περιπτώσεις “διαφθοράς” μαζί, θα ανακαλύψουμε ότι στην ουσία πρόκειται για την κανονική λειτουργία των αστυνομικών μηχανισμών, μια λειτουργία που διαμορφώθηκε με καύσιμο την τεχνητή παρανομία των μεταναστών εργατών.

Επίσης έχουμε τον ρόλο των εγκληματικών επιχειρήσεων. Αυτό που θα άξιζε να λέγεται “έγκλημα” στην κοινωνία μας, δεν είναι βέβαια ο φτωχοδιάβολος που βουτάει ένα ζευγάρι παπούτσια. Τα τελευταία είκοσι χρόνια, θρεμμένες ακριβώς από την κρατική στρατηγική παρανομοποίησης των μεταναστών εργατών, οι εγκληματικές επιχειρήσεις αναπτύσσονται. Το καλύτερο παράδειγμα είναι αυτό της καταναγκαστικής πορνείας. Σε αυτόν τον κλάδο της ελληνικής οικονομίας, οι σχετικές εγκληματικές επιχειρήσεις παρουσίασαν ρυθμούς ανάπτυξης αφάνταστους για οποιοδήποτε

Πλατεία Αττικής, μια σκοτεινή μαγιάτικη βραδιά

Λέμε ότι το πενήνήμερο ρατσιστικό πογκρόμ που έλαβε χώρα τον Μάη που μας πέρασε στο κέντρο της πόλης, είχε κρατική υποστήριξη. Όποιος βρέθηκε εκεί τις μέρες του πογκρόμ μπορούσε να το καταλάβει εμπειρικά. Για όποιον δεν βρέθηκε εκεί, παραθέτουμε μία από μνήμης αναπαραγωγή συζήτησης με έναν σύντροφο που παραβρέθηκε σε επεισόδια στην πλατεία Αττικής:

“Καθόμουν λοιπόν στο καφενείο στην πλατεία Αττικής και έκοβα κίνηση. Τίγκα δελτάδες, ξέρω γω είκοσι δελτάδες καθόντανε γύρω γύρω. Σε μια στιγμή καταφθάνει ένας τύπος, όχι μπάτσος, κάποιος με πολιτικά και κάτι αρχίζει και λέει σε έναν δελτά. Αμέσως οι δελτάδες μαζεύονται και την κάνουν. Δεν έχουν περάσει πέντε λεπτά και καταφθάνουν οι φασίστες, κάποιες δεκάδες ως συνήθως, και αρχίζουν το κυνηγητό, ρίχνουν ξύλο, μπαίνουν σε σπίτια... Τέλος πάντων, κάποια στιγμή τελειώνουν και φεύγουν. Μόλις φεύγουν ξαναγυρίζουν οι δελτάδες! Το πιστεύεις ρε φίλε;”

ποτε κομμάτι της “νόμιμης” οικονομίας και μαζί απέκτησαν τους αναγκαίους δεσμούς με τους αστυνομικούς μηχανισμούς (η “διαφθορά” που λέγαμε). Φυσικά όμως, η καταναγκαστική πορνεία δεν είναι η μόνη εγκληματική επιχείρηση που αναπτύχθηκε από το 1990 και μετά. Υπάρχει και το εμπόριο ναρκωτικών και το λαθρεμπόριο ανθρώπων και η νυχτερινή διασκέδαση... ένας ολόκληρος κόσμος του κεφαλαίου που είκοσι χρόνια τώρα ζει, γιγαντώνεται, αποκτά πολιτική εξουσία (δεσμούς με το κράτος) και στρατιωτική ισχύ (τους μπράβους κάθε είδους).

Τέλος έχουμε τον ρόλο των μυστικών υπηρεσιών. Οι μετανάστες εργάτες που εισέρχονται στη χώρα για να ανακαλύψουν ότι έχουν μετατραπεί εν μία νυκτί σε “παράνομους” δίχως να έχουν κάνει κάποιο έγκλημα, προέρχονται από “ευαίσθητες” περιοχές του πλανήτη. Εκεί γίνεται πόλεμος και σε αυτό τον πόλεμο συμμετέχει και το ελληνικό κράτος. Αυτό με τη σειρά του σημαίνει ότι οι μετανάστες εργάτες από τον αραβικό κόσμο, την Αφρική και την Ινδική χερσόνησο, δεν γίνονται αντιληπτοί μόνο σαν φτηνό κρέας για τις μηχανές του ελληνικού νόμιμου και παράνομου κεφαλαίου. Επίσης γίνονται αντιληπτοί από το ελληνικό κράτος σαν εχθρικοί πληθυσμοί. Και ο χειρισμός των εχθρικών πληθυσμών, ως συνήθως, ανατίθεται στις μυστικές υπηρεσίες.

Κατά τη γνώμη μας, τα γεγονότα στον Άγιο Παντελεήμονα και το κέντρο της Αθήνας γενικότερα δεν μπορούν να γίνουν κατανοητά δίχως να λάβει κανείς υπ' όψη τη δράση αυτών των τεσσάρων παραγόντων.

3. Άγιος Παντελεήμονας: Τα γεγονότα

Ο συρφετός κάποιων εκατοντάδων σαλεμένων ρατσιστών που εμφανίζεται από καιρό σε καιρό στην τηλεόραση σαν “επιτροπή κατοίκων” του Αγίου Παντελεήμονα έκανε τις πρώτες εμφανίσεις του προς το τέλος του 2008. Κάτι με συγκεντρώσεις, κάτι προσπαθώντας να απαγορεύσουν την πρόσβαση σκουρόχρωμων παιδιών στην παιδική χαρά της πλατείας της περιοχής, οι ρατσιστές γνώριστσαν μεταξύ τους και μαζί γνώρισαν και αρκετά από τα “παιδιά” που στελεχώνουν τις νεοναζιστικές οργανώσεις της πόλης μας.

Κατά τη διάρκεια των γεγονότων του Δεκέμβρη του 2008 και στους μήνες που ακολούθησαν, η “επιτροπή κατοίκων” βάρεσε μια παύση εργασιών. Και ξαναεμφανίστηκε ως “επιτροπές περιφρούρησης” των περιοχών από την πλατεία Αττικής μέχρι την πλατεία Αγίου Παντελεήμονα το καλοκαίρι του 2009. Είχε προηγηθεί ένα γεγονός από εκείνα των οποίων η σημασία είναι αντιληπτή ήδη τη στιγμή που συμβαίνουν: Τον Μάιο του 2009, με αφορμή το σκίσιμο του Κορανίου κατά τη διάρκεια αστυνομικής έρευνας, κάπου χίλιοι μουσουλμάνοι μετανάστες εργάτες διαδήλωσαν και συγκρούστηκαν με την ελληνική αστυνομία στο κέντρο της Αθήνας. Εκείνη ήταν ίσως η πρώτη σύγκρουση της αστυνομίας με μη ορθόδοξους χριστιανούς στην πρωτεύουσα της χώρας από καταβολής ελληνικού κράτους.

Οι μουσουλμάνοι μετανάστες που διαδήλωσαν δεν είχαν μόνο το σκισμένο Κοράνι για αιτία. Προφανώς η κινητήρια δύναμη πίσω από τη διαδήλωση ήταν η αντιμετώπισή τους από το ελληνικό κράτος και τους μηχανισμούς του, η εκμετάλλευσή τους από τα ελληνικά αφεντικά, η ζωή τους που δεν είναι ζωή. Επίσης πίσω από τη διαδήλωση δεν φαινόταν μόνο ο “κίνδυνος επεισοδίων”, αλλά και κάτι πολύ πιο ανησυχητικό για το κράτος και τα αφεντικά αυτής της χώρας: *Η πιθανότητα το ξένο “παράνομο” προλεταριάτο να αποκτήσει τις δικές του μορφές οργάνωσης ενάντια στα σχέδια που εξυφαίνονται εναντίον του.*

Είπαμε όμως: οι ξένοι εργάτες δεν είναι εδώ για να οργανώνονται. Η μοίρα που τους επιφυλάσσεται είναι η μοίρα του “παράνομου”: τζάμπα κρέας για τις μηχανές του κεφαλαίου και “πρόβλημα εθνικής ασφάλειας” δύο σε ένα. Οπότε η πρώτη τους οργανωμένη εμφάνιση έγινε αμέσως αντιληπτή σαν θανάσιμη σοβαρότητα “πρόβλημα”. Και αμέσως οι “λύσεις” μπήκαν σε εφαρμογή. Το καλοκαίρι του 2009 οι “επιτροπές περιφρούρησης” εμφανίστηκαν εκ νέου και άρχισαν τις νυχτερινές επιθέσεις σε περαστικούς με κριτήριο το χρώμα. Στον λιγότερο από ένα χρόνο που

ακολούθησε, η Χρυσή Αυγή έλαβε 20% στα ντόπια εκλογικά τμήματα, οι φασίστες που δρούσαν στη γειτονιά, ντόπιοι και εισαγόμενοι, απέκτησαν στέκι πάνω στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα, οι ρατσιστικές επιθέσεις συνεχίστηκαν με κανονικό ρυθμό, οι συγκεντρώσεις επίσης. Τα θύματα των επιθέσεων που κατέφευγαν στο τοπικό αστυνομικό τμήμα αντιμετώπιζαν -στην καλύτερη των περιπτώσεων- παγερή σιωπή και απραξία.

Η ιδιοκτησία του στεκιού των φασιστών πάνω στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα όπως και να το κάνουμε έχει το ενδιαφέρον της. Όπως μάθαμε πρόσφατα, ο ιδιοκτήτης λεγόταν Χρήστος Ρήγας και ήταν υποψήφιος βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας της Χρυσής Αυγής. Ταυτόχρονα ήταν και πληρωμένος δολοφόνος κάποιος από τις φράξιες της ελληνικής μαφίας. Ο Ρήγας συνελήφθη στις 18 του Απριλίου που μας πέρασε. Βρίσκεται προφυλακισμένος, κατηγορούμενος για τη δολοφονία ενός αστρολόγου και μιας υπαλλήλου του τον Φλεβάρη του 2009 στα πλαίσια συμβολαίου εκτέλεσης. Ο Άγιος Παντελεήμονας πετάχτηκε στη μέση της υπόθεσης με έναν κάπως περίεργο τρόπο:

Σε ό,τι αφορά τα τηλεφωνήματα που φέρεται να έχει πραγματοποιήσει στον τόπο και την ώρα του εγκλήματος, [ο Ρήγας] χαρακτήρισε το γεγονός συμπτωματικό αφού εκείνη την ώρα κατευθυνόταν από το σπίτι του στον Γέρακα προς τον Άγιο Παντελεήμονα και εκείνη την ώρα περνούσε από την περιοχή του Χαλανδρίου...²

Όσο κι αν ήταν ενδιαφέρουσες, οι λοιπές επαγγελματικές ενασχολήσεις του κυρίου Ρήγα πέρασαν απλά στα ψιλά των εφημερίδων. Στα πρωτοσέλιδα από την άλλη, είδαμε την μέχρι στιγμής κορύφωση του δράματος. Τον Μάη που μας πέρασε, για περισσότερο από μία εβδομάδα, οι γειτονιές του κέντρου έγιναν το θέατρο ενός κανονικότερου ναζιστικού πογκρόμ εναντίον αλλοθρήσκων και αλλοεθνών. “Κάτοικοι” και νεοναζί συνέρρεαν από κάθε γειτονιά της Αθήνας για να βάλουν το λιθαράκι τους στην αντιμετώπιση του “εχθρικού πληθυσμού”. Και όλα έγιναν υπό την ανοικτή προστασία της ελληνικής αστυνομίας.

Κατά τη γνώμη μας, το πενήνήμερο ναζιστικό πογκρόμ του Μάη στο κέντρο της Αθήνας είναι η μέχρι στιγμής τελευταία λέξη των κρατικών απαντήσεων στη διαδήλωση των μουσουλμάνων εργατών τον Μάη του 2009. Για το ελληνικό κράτος και τους υπαλλήλους του η “επιτροπή κατοίκων” ήταν και συνεχίζει να είναι ένα ενδιαφέρον κοινωνικό πείραμα. Μέτρησε τα οφέλη από την πολιτική κινητοποίηση των ρατσιστών μιας περιοχής. Μαζί δοκίμασε το εφικτό της δημιουργίας σχέσεων μεταξύ των ντόπιων ρατσιστών, των ναζιστικών πρακτορικών οργανώσεων, των αστυνομικών μηχανισμών και της μαφίας. Και κατέληξε στρέφοντας αυτές τις ζοφερές κοινωνικές δυναμικές προς επιλεγμένους στόχους. Μέχρι στιγμής, το πείραμα είναι απολύτως επιτυχημένο. Στις γειτονιές όπου διαδήλωσαν οι μουσουλμάνοι μετανάστες εργάτες τον Μάη του 2009, σήμερα βασιλεύει ο τρόμος. Μια άτυπη απαγόρευση κυκλοφορίας έχει επιβληθεί. Οι σχέσεις ρατσιστών - μαφίας - νεοναζί ανθούν και ελέγχουν τη γειτονιά³. Και όλα αυτά συντελέστηκαν με τη συνεργασία κρατικών μηχανισμών, εγκληματικών επιχειρήσεων, νεοναζιστών και ντόπιων ρατσιστών.

Και όλα αυτά δεν είναι άσχετα με την περίπτωση μας. Γιατί τα επιτυχημένα πειράματα πάντα γεννούν προθέσεις επανάληψης.

Πίσω στο Μοσχάτο: οι τοπικές επιτροπές και ποιους μαζεύουν

Και ας ξανάρθουμε στις γειτονιές μας και στα επεισόδια που εκτυλίχθηκαν τις προηγούμενες εβδομάδες γύρω από την ίδρυση “Ξενώνα μεταναστών”. Κατά τη γνώμη μας, το δρόμο για εδώ τον δείχνει ο Άγιος Παντελεήμονας. Δεν είμαστε Νοστράδαμοι, αλλά υπάρχουν κοινά στοιχεία, τόσο κοινά, που δείχνουν ότι οι εξελίξεις δεν είναι ούτε ασήμαντες, ούτε ακίνδυνες. Το σωστό μίγμα είναι ήδη εδώ:

Ένας ρατσιστής δήμαρχος που ευαισθητοποιείται άμεσα μπρος

στην προοπτική δημιουργίας “Ξενώνα” και προειδοποιεί με “σκληρές αντιδράσεις”. Δεν το ήξερε ότι την ίδια στιγμή ένα ρατσιστικό πογκρόμ εξελισσόταν στο κέντρο; Δεν το φαντάστηκε ότι οι νεοναζί συμμορίες περιμένουν ευκαιρία για να έρθουν “σε επαφή με τον λαό” και σε άλλες περιοχές;

Εξακόσιοι “απλοί πολίτες”, “καταστηματαρχές” και ανήσυχοι ιδιοκτήτες κάθε είδους που με αξιοσημείωτα ανακλαστικά έπιασαν το μήνυμα των τοπικών αρχών και συγκεντρώθηκαν στο Μοσχάτο ενάντια στους “Ξενώνες”. Απέδειξαν ότι τα κοινωνικά θεμέλια μιας νέας “επιτροπής κατοίκων” είναι εδώ.

Η μαφία, που καλά κρατεί και έχει τα δικά της συμφέροντα να προωθήσει. Σημειώστε ότι με τα κυκλώματα της καταναγκαστικής πορνείας που εκμεταλλεύονται μετανάστριες εργάτριες στα ξενοδοχεία της περιοχής, ο δήμαρχος και οι “πολίτες” δεν έχουν κανένα πρόβλημα.

Οι χιλιάδες μουσουλμάνοι μετανάστες εργάτες που ήδη κατοικούν στην περιοχή. Φυσικά και δεν δημιουργούν κανένα “πρόβλημα”. Αλλά αποτελούν “πρόβλημα” και μόνο που υπάρχουν: για τα αφεντικά είναι πρόβλημα εκμετάλλευσης της εργασίας, για τις μυστικές υπηρεσίες είναι πρόβλημα “εθνικής ασφάλειας”.

Οι νεοναζί πυρήνες που προχωρούν σε νυχτερινές επιθέσεις ενάντια σε τζαμιά. Ούτε έχουμε κανένα λόγο να πιστέψουμε ότι είναι άσχετοι με τη μαφία, ούτε έχουμε κανένα λόγο να πιστέψουμε ότι είναι άσχετοι με τα οικονομικά συμφέροντα της περιοχής. Τώρα που μιλάμε ψάχνουν ζαβούς πισπιρικάδες για να τους δείξουν τη χαρά των επιθέσεων σε αδύναμους.

Τα σημάδια που εμφανίστηκαν στη γειτονιά μας το Μάη που μας πέρασε είναι ανησυχητικά. Γιατί επαναλαμβάνουμε: *Τα επιτυχημένα πειράματα γεννούν προθέσεις επανάληψης.* Η κοινωνική τεχνολογία που με κόπο αποκτήθηκε από το κράτος και το παρακράτος στον Άγιο Παντελεήμονα περιμένει να χρησιμοποιηθεί. Και ας μην έχει κανείς αμφιβολίες ότι οι στόχοι θα είναι οι ίδιοι: Στρατιωτικός έλεγχος των χιλιάδων μεταναστών εργατών που ζουν στις γειτονιές μας. Δημιουργία σχέσεων μεταξύ “απλών πολιτών” και μαφιόζων. Εξοικείωση με τη μαφία και τις κρατικές της απολήξεις. Και τελικά οι γειτονιές μας ως περιοχές όπου θα αλωνίζουν οι φασίστες και οι κάθε είδους κρατικές και παρακρατικές συμμορίες. Όπου οι αστυνομικές περιπολίες όλο και θα αυξάνονται “δίχως να μπορούν να λύσουν το πρόβλημα”. Όπου η μαφία και οι νεοναζί θα μετατρέπονται σε ανεπίσημο μηχανισμό ελέγχου.

Αλλά δεν είναι ανάγκη να γίνουν έτσι τα πράγματα. Αν οι ρατσιστές και οι φασίστες τα πήγαν τόσο καλά στον Άγιο Παντελεήμονα ήταν γιατί εξαρχής έπαιζαν σε άδαιο γήπεδο. Όσο για τις δικές μας γειτονιές, τώρα που είναι νωρίς θα πρέπει να κινητοποιηθούμε ενάντια στα σχέδια περί “επιτροπών κατοίκων”. Τώρα που είναι νωρίς θα πρέπει να δείξουμε στους δήμαρχους και τους ρατσιστές γείτονες ότι δεν θα ανεχθούμε κανένα σχέδιο ενάντια στους μετανάστες εργάτες και γείτονές μας. Τώρα που είναι νωρίς θα πρέπει να κόψουμε τα χέρια των νεοναζί συμμοριών που νομίζουν ότι θα βρουν εδώ νέο πεδίο δόξης λαμπρό.

Το δίλημμα που έχουμε μπροστά μας δεν είναι καινούριο: Ή θα προστατεύσουμε το πιο αδύναμο κομμάτι μας, ή θα κατακυλησούμε όλο μαζί στη βαρβαρότητα. Κι αν φαίνεται αυτό το δίλημμα σκληρό είναι γιατί είναι σκληροί οι καιροί μας. Που δεν τους διαλέγουμε εμείς.

Σημειώσεις

1. Δεν θέλουμε να επεκταθούμε εδώ και να μας γίνει η προκήρυξη σούπα. Μπορεί ωστόσο να δει κανείς σχετικά το κείμενο “Σύντομη Ιστορία της Παράνομης Μετανάστευσης (1970 - 1990)” στη διεύθυνση www.antifascrista.net > προηγούμενα τεύχη > Τεύχος 22.

2. “Στη φυλακή ο Χρυσάυγιτης για τον διπλό φόνο”, Το Βήμα, 20/4/2011.

3. Λίγες μόνο ημέρες πριν από τη σύλληψη του Ρήγα, φήμες είχαν αρχίσει να κυκλοφορούν ότι νεοναζί μπράβοι πουλούν προστασία στα μαγαζιά του Αγίου Παντελεήμονα. Εμ τζάμπα θα ‘ταν η προστασία από την αλλότρια εισβολή;

Τίνος είσαι εσύ;

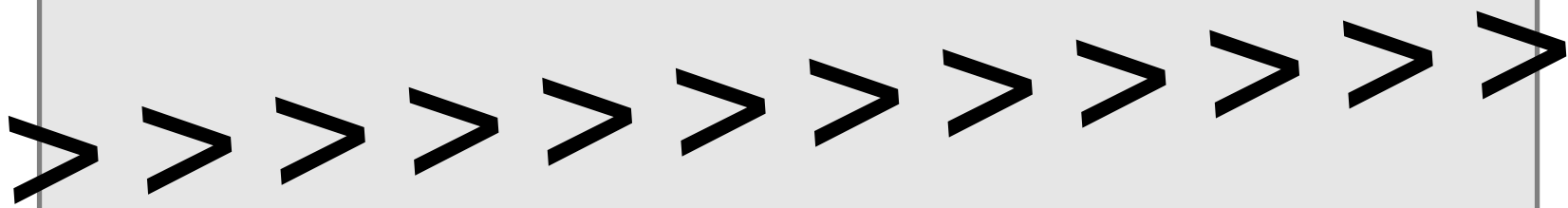
Εμείς που γράψαμε όλα τα παραπάνω, είμαστε οι ίδιοι άνθρωποι, άντρες, γυναίκες, εργάτες και εργάτριες, άνεργοι και φοιτητές που κολλήσαμε την πορτοκαλί αφίσα στους τοίχους της Καλλιθέας, με τίτλο “Ο δήμαρχος είναι ο εμπρηστής (αν και όχι δίχως λαϊκή υποστήριξη)”. Είμαστε οι ίδιοι και οι ίδιες που κάναμε μοτοπορεία στην Καλλιθέα τον περασμένο μήνα, μετά τον εμπρησμό στο τζαμί. Τώρα μοιράζουμε αυτή την προκήρυξη και θα έρθουν και άλλα, γιατί ψάχνουμε, μέσα σε αυτό το ρατσιστικό παραλήρημα, συμμάχους, ανθρώπους που να ενδιαφέρονται για τον κόσμο γύρω τους και να ανησυχούν για τις κατευθύνσεις που παίρνει.

Θέλετε να κάνουμε ότι αυτό που έγινε στην Καλλιθέα δεν είχε σημασία; Να κάνουμε ότι δε μας ακουμπά αυτή η βία κατά των μεταναστών; Να πούμε ότι αυτή η βία αφορά αυτούς τους “άλλους” και όχι όλους και όλες μας;

Αυτό δεν γίνεται γιατί στον πόλεμο αυτόν που μείνεται σήμερα ενάντια στους μετανάστες, αργά ή γρήγορα όλοι και όλες θα αναγκαστούν να πάρουν θέση. Τόσο στην Καλλιθέα το Μοσχάτο και τον Ταύρο όσο και σε κάθε γειτονιά αυτής της πόλης, κανείς δεν έχει την πολυτέλεια να κάνει ότι δε βλέπει ότι όταν χέρια σηκώνονται πάνω σε μετανάστες εργάτες, σε λίγο θα σηκωθούν και πάνω σε όλους τους εργάτες και τις εργάτριες. Το παλιό ρητό “η σιωπή είναι συννοχή” δεν θα μπορούσε να ταιριάζει περισσότερο.



autonome
antifa



Οι autonome antifa που συζήτησαν, πλήρωσαν και μοιράζουν αυτή την προκήρυξη, είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που δρα στην Αθήνα.

“Συνέλευση”: Δηλαδή οριζόντια οργάνωση -άνεργοι και εργαζόμενοι, μαθητές και φοιτητές, γυναίκες και άντρες που μαζεύονται και αποφασίζουν όλοι μαζί.

“Αντιφασιστική”: Δηλαδή, όλοι μας καταλαβαίνουμε πολύ καλά πως ετούτη η κοινωνία είναι μια ταξική κοινωνία και ότι μέρα με τη μέρα γκρεμίζεται στα κεφάλια μας ακριβώς όπως τα είπαμε παραπάνω. Η μοναξιά, ο ρατσισμός και η ρουφιανιά που βασιλεύουν γύρω μας είναι τα μπάζα από αυτό το γκρέμισμα.

Autome Antifa - Αντιφασιστική συνέλευση: Δηλαδή, μπροστά σε αυτό το γκρέμισμα να μην είμαστε ούτε μόνοι, ούτε φοβισμένοι, ούτε αδύναμοι.

αντιφασιστική συνέλευση

**autonome
antifa** ★

autonome.antifa@yahoo.com